

Moje bakalářská práce se zabývá významem osobnosti Mistra Jana Husa pro současný proces sbližování církví. Jejím cílem je ukázat vývoj diskuse nad odkazem Jana Husa a na změnu náhledu na jeho osobu v průběhu dějinného vývoje. Zamýšlí se nad otázkou, zda je Jan Hus stále významnou osobností a zda může být námětem pro dialog v současné snaze o sbližování katolíků a nekatolíků. Jan Hus byl významným knězem a kazatelem, který se celý život pokoušel o nápravu církve. Roku 1415 byl odsouzen a upálen jako kacíř. Jeho smrt se stala základem pro vznik husitského hnutí. V polovině 19. století byl oživen zájem o Jana Husa, který byl v této době chápán jako symbol národa a vlastenectví. Na počátku 20. století je vyzdvihován jako kritik a odpůrce katolické církve. Nové vnímání Jana Husa přináší II. Vatikánský koncil. V následujících letech probíhají diskuse nad jednotlivými aspekty jeho života, díla a myšlenek. Jan Hus začíná být vnímán jako součást nejen protestantské, ale i katolické tradice. V 90. letech se otevírají nové možnosti pro další vědecké zkoumání Husovy osobnosti. V roce 1993 proběhla konference v Bayreuthu, v následujících šesti letech intenzivně pracovala tzv. husovská komise. Její práce byla prezentována na Lateránském sympoziu v roce 1999, kde papež Jan Pavel II. vyjádřil lítost nad Husovou smrtí. V současné době je Jan Hus chápán jako důležitá součást katolické i nekatolické tradice, jako důležité téma v procesu vzájemného sbližování křesťanů.